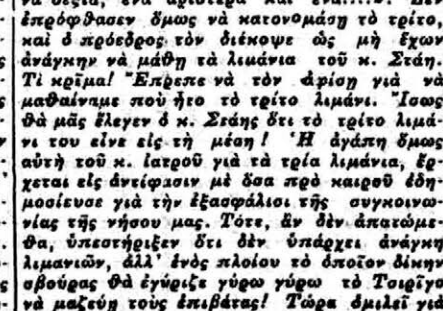

τέρα. Υπερεπλήθησα όμως και τα έμποδια αυτά, και διά να παράσχω αλευρα εις τους φούρνους διά την παρασκευήν άρτου διά τους κατοίκους, προέβην εις την επίταξιν ενός μύλου κατόπιν διαταγής και έγκρίσεως της Γενικής Διοικήσεως Θεσσαλονίκης, την διεύθυνσιν του όποιου ανέθεσα εις τον συμπολίτην μας κ. Κώσταν Χλαμπάν τον όποιον εκάλεσα τηλεγραφικώς εν Πειραιά ως ειδικόν εις τα έλευρα και ως άνθρωπον εμπιστοσύνης. Βραδύτερον εκάλεσα ως βοηθόν του και έτερον συμπολίτην. Τη βοήθεια δέ των δύο αυτών, κατόρθωσα πράγματι όχι μόνον να έπαρκσω εις τας ανάγκας του πληθυσμού Έδέσσης, αλλά και να οργανώσω ύπηρεσιαν συγκεντρώσεως σιτηρών διά των όποιων έπείσθαι την δεινός πάχυνσαν περιφέρεια Θεσσαλονίκης. Όταν δέ είδον ότι ύπήρχε ανάγκη ν' ανοίξω σχολεία, να σηκώσω τω φρόνημα των κατοίκων, να βοηθήσω τους Έλληνας του Μοναστηρίου, και να εκπαιστώ ημών το Κράτος και την Κυβέρνησιν αξιοπρεπώς ενόπιον των ξένων, δέν έδιστα να έπιβαρύνω τήν άλευρον με όλίγα λεπτά κατ' όκταν, και δι' αυτόν του τρόπου να πραγματοποιήσω ένα σχετικόν κέρδος τό όποιον καί διέθεσα εις όσας ανάγκας μου παρουσιάσθησαν. Καί τοιούτο διότι η παροχή οικονομικών μέσων υπό της Κυβερνήσεως δέν ήτο ούτε ευχερής ούτε ταχεία την εποχήν εκείνην. Την πρωτοβουλίαν μου αυτήν εις τόν τρόπον της έξενεργείας πόρων διά τας ανάγκας της ύπηρεσίας μου ενίσχυσαν πολύ μία πρόσφατος τότε έγκύκλιος του όπουργού της Παιδείας και ήδη πάλιν ύπουργού της Συγκοινωνίας κ. Δίλκα πρὸς τους υπαλλήλους.

Η ώραία εκείνη έγκύκλιος έλεγεν: Μη δεσμεύεσθε υπό των τύπων. Ουτοι είνε νεκροί. Ένεργείτε έλευθέρως και κατά πρωτοβουλίαν την όποιαν ρυθμίζονταί περιστάσεις, αί συνθήκαι του περιβάλλοντος, αί απαιτήσεις ας επιβάλλουν οι καιροί. Η νεκρά προσκόλλησις εις τους τύπους σκοτώνει. Η σφύρων και έλευθέρη πρωτοβουλία ζωογονεί.

Την αξίαν και την σημασίαν της ώρας αυτής έγκυκλιος δύνανται να εκτιμήσουν μόνον όσοι ύπηρετήσαν εις άνωτέρας κυρίως θέσεις ως δημόσιοι υπάλληλοι και μακράν από τό Κέντρον.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Τ' αποτελέσματα της όλης αυτής ενεργείας μου δέν έβράδυναν ν' αναφανώθω. Η Έδεσσα έπαινε τον Έλληνα αιδής χωροκήρα, ό Σέρβος Νομάρχης, διότι ύπήρχε και τοιούτος παρητήρη ή εμπιστοσύνη των συμμάχων και των Σέρβων ξεδιωκώδη άδερφά προς την Λοικίαν μου, ό πληθυσμός άνέκτησε την έλευθερίαν της κινήσεώς του, και εν γένει ένα ελικρινές πνεύμα εκτιμήσεως και άγάπης έπανε πανταχόθεν προς την Κυβέρνησιν την όποιαν άντεπροσώπων.

Αλλά επί της δράσεώς μου αυτής δέν θα σάς παραχολήσω με περισπούδαστα διότι θα έχοιτάς σιχα σήλας όλοκήρους. Διά τοιούτο είσερχομαι εις τους λόγους όστινες προσέκλεισαν την έναντίον μου κατηγορίαν.

Είς την Έδεσσαν ύπηρετεί ένας τηλεγραφητής εκ Παλαιών Έλλάδος όποιος, νυμφευθείς έντοπιάν γυναικά, παρομείλει τό καθήκον του και ήσυχάζει με τους συγγενείς του εις έργασίας έννας προς τό επαγγελματία του. Τόν υπάλληλον αυτόν ήλεγξα δριμύτητα, έν τούτον δέ ό πενθερός του θυμωθείς και ζήτων ίκαναποήρουν ήσυχος να τηλεγραφη ή τό Ύπουργείον του Έπαιτισμού ότι ό Νομάρχης έμεροζήτει διαρέμων άνίσως αλευρα και ένα σωρό άλλας άνοησίας. Τό Ύπουργείον διάταξε τόν Γενικό Γραμματέα της Γεν. Διοικ. Θεσσαλονίκης όστις είδόν εις Έδεσσαν ένήγγισεν άνακρίσεις άποτέλεσμα των όποιων ήτο να μου τηλεγραφη ή τό Ύπουργείον ότι ή έπηρεσία μου εδράζει εν τάξει.

Παρά ταύτα όμως ό τρομερός πενθερός του τηλεγραφητού δέν ήσυχάζε. Έληνμήνισα δέ να σάς είπω ότι ό πενθερός αυτός ήτο καί βουλευτής ό όποιος, καθ' όβλην την διάρκειαν του έθνικού άγώνος, έταξείδεν εν συνεχώς με τό βουλευτικόν του εισιτήριον εις την Παλαιάν Έλλάδα, ήγόραζε παντοφύδες, και τας μετέφερε εις την Έδεσσαν προς πώλησιν, άντι να φροντίζη διά την έντιμότητα της έπιστρατεύσεως των συμπολιτών του, όστις είχαν παρ' αυτόν άξιώσει ή τότε Κυβέρνησις, διότι εκ της παρατίξεως έλληνοκτον στρατευμάτων θα έξοργιστόν και ή έντιμότητα των έθνικών μας ακολών. Ό ίδιος αυτός βουλευτής με παρεκάλεσε μίαν ήμέραν να μεταθέσω ένα χωροφύλακα Βασιλείον όνοματι, διότι κατέδωκε λυσσομαχίας τους αλχοκοκοδούτας φίλους του κρεοπώλας και έπειδή τόν απέπειμα κάπως άσχημα, είνε αληθές, ώρκισθη φαίνεται να με εκδικηθή. Καί έν μέρει τό κατόρθωσεν διότι εκ τού διαρκούς θορύβου που έδημιούργει έναντίον μου, έλαβε άφορμήν ό εισαγγελέως και έπενείν άπειταγέλιτος: εις την έπιστολικήν μου διαχείρισιν. Καί ή ύπόθεσις έλαβε πλέον την δικαστικήν όδόν. Τό δικαστικόν της τό εδρίκατε εις τό βούλευμα

του Συμβουλίου των έρετών Θεσσαλονίκης. Όσον διά τόν ίσχυρισμόν τόν όποιον ό κ. Πάππ έπαλεσθη διά τήν κάμη τάχα έντύπωση εις τό δικαστήριον και τους χωροφύλας, τίς γεροντάς έχουν ως έξής:

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Πιστεύων πάντοτε ότι ή ΑΛΗΘΕΙΑ δέν ήτο δυνατόν ποτέ ν' άποκαλύψη, ήρκεσθον να ύποβάλλω τον όσον Φερβουλίον του 1920 εκ Λαμίας ένθα ήμην Νομάρχης έντενές ύπόμνημα εις τό έν Θεσσαλονίκη Συμβούλιον των Έρετών έναντίον των άποδοθεισών μου κατηγοριών. Μετά τό εκλογάς δέ του Νοεμβρίου του 1920 καθ' ός ήτήθη τό κόμμα των Φιλελευθέρων, παρητήρη, και έγκαταστάθη εις Αθήνας. Αύο έτη βραδύτερον και κατ' Απρίλιον του 1922 εκλήθη έξάρτα εις Θεσσαλονίκην όπως άνακριθώ επί της έναντίον μου, και έναντίον των συγγενών μου εκκοινοποιήσε κατηγορίας ή όποις κυρίως ανίστατο εις τό ότι: «αυτοβουλίας, άνευ άδείας και έντολής της προϊσταμένης μου άρχής, προέβην εις την διάθεσιν μέσων του χρηματικού ποσού προς πλήρωσιν διαφόρων άναγκών της Νομαρχίας Πέλλης και εις άλλους διαφόρους σκοπούς».

Γενικός Διοικήτης Θεσσαλονίκης ήτο τότε ό πολιτικός μου αντίπαλος κ. Σπυρ. Στάης. Όταν έφθασα εκεί, διώρισα δύο δικηγόρους ως συνηγόρους μου, και παρομοιάσθη ένάντιον του Άνακριτού. Απειλογήθη, και εκλήθη πάλιν διά την έπομένην. Προς τό έσπίεας όμως της ήμέρας της πρώτης άπολογίας μου, διερχόμενος έξωθεν τό ταχυδρομικόν μεγάλου Θεσσαλονίκης, ήκουσα κάποιον να με καλή ήνομαστικώς. Έστράφη, και εδρέθη έν αντιμετώπιον ένός σωφρέ έν στολή ό όποιος μ' έχαίρεισε, μου είπεν ότι είνε συμπολίτης, ότι λέγεται Κασσιμάτης, και ότι ύπηρετεί ως σωφρέ του κ. Στάης. Έχάρην διά την γνωριμίαν του, κατόπιν όμως έξεπλάγη έναν τόν ήκουσα έμπιστευτικώς να μου λέγη:

«Εγώ κ. Τσιτσάκια είμαι σωφρέ του Στάη όπως σάς είπα, αλλά τά αίσθήματά μου είνε φιλελεύθερα. Γι' αυτό αίσθάνομαι την ύποχρέωσιν να σάς είδοποιήσω να φυλαχθήτε έδω που ήλθατε διότι θα σάς βάλλη φυλακή ό Στάης».

Δέν γνωρίζω να έκαμα τίποτε κακό για να πάω φυλακή» του άπήντησα. Ό Κασσιμάτης όμως με ένα αινιγματικό έφος προσέθεσε: «Ακούστε αυτό που σάς λέω και λάβετε τά μέτρα σας». Κατόπιν με άπεχάρησε και έφυγε.

Την έπομένην ήμέραν μετέβην και πάλιν εις τόν άνακριτήν αλλά δέν έξήλθον της αιδούσεως διότι έκρατήθη. Εδύς όμως διά τόν δικηγόρον μου έζήτησα την έπί έγγυήσει άπολύσιν μου ήτις και έγένετο διά της καταβολής χιλίων δραχμών ατίνων βραδύτερον μου έπιστραφέν, και την μεθ' έπομένην άνεχώρησα δι' Αθήνας. Ένα έτος βραδύτερον έτερομείζον ή ύπόθεσις αυτή διά τόν πανηγυρικό βουλευματος τό όποιον βλέπετε. Αί άλλαν βουλευμάτων απηλλάγησαν και όλοι οι άλλοι μετ' έμού σνγκαταγορηθέντες. Μετέβητε τώρα τό βούλευμα αυτό, κρίνατέ το, και πέςτε μου εάν δέν πρότει να είμαι ύπερήφανος έφ' όσον διεπίστωπεν ή Δικαιοσύνη ότι ή διαχείρισίς μου ένήργη έν τιμος και ά μεμπτος».

Όσον διά τόν κ. Στάην σάς ύπόσχομαι ότι θα τό είπομεν έκτενέστατα. Διά την πολιτικήν και έθνηκήν του όδόν δέν ή άοκήση έπί μίνας ή έκδοσις της «Φωνής των Κυθήρων». Διότι εάν ή ιδική μου δημοσία ζωή είνε συννπαρμένη με τό περιλάμπρα έθνικά καροθύματα του κόμματος των «Φιλελευθέρων» εις τας τάξεις του όποιον έχω την τιμήν ν' άνήκω, ή ιδική του δημοσία ζωή είνε συννπαρμένη με την φαυλοτέραν πολιτικήν περιόδον και την πολιτικήν διαφθοράν της Έλλάδος, και την προδοσίαν του Έθνους την όποιαν σκοπίμως προσέκλεισε τό κόμμα του εις τό όποιον άνήκει.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΑΠΑΛΛΑΚΤΙΚΟΝ ΒΟΥΛΕΥΜΑ

ΑΡΙΘ. 133

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΦΕΤΩΝ

Συγκείμενον εκ των δικαστών Νικ. Σπιδάκη προέδρου, Παναγιώτη Κονιδίου, Παν. Κερασώτου, Άριστ. Θεοφίλου και Άλεξάνδρου Κουβαδά Έφετών.

Συνελθόν εν τήν πρώτ διασκεψιν διαματιφ του την 10ην Μαΐου 1923 παρουσία τουτε Εισαγγελέως των Έρετών Ιωάννου Παταγαννοπούλου και της ύπογεγραμμένης Οθρανίας Ζέρβα, ίνα σκευνόμενον άφρανήν επί της έξης πινικής ύποθέσεως:

Οί Παναγ. Τσιτσάκια τέως Νομάρχης Πέλλης νυν δικηγόρος Αθηνών, Κωνστ. Χλαμπάς, Γ. Καλοκαιρινός, Χρ. Ντάγκας, Χρ. Στοιγαννίδης, Χρ. Παρασκέυης, κατηγγέθησαν άρμόδιος επί παραβίασε καθήκοντος, άπαστα και καταπίεσι. Συμμετείχε τούτου διατάχθη και έννηργήθη τακτική άνακρίσις μετά τό πέρας της όποιας ό Εισαγγελέως υπέβαλε την σχετικήν διακρίσιν προς τό Συμβούλιον τουτε διά της υπ' αριθμ. 85 έ. έγγράφου προτάσεως του έχούσης, ως έξης:

«Επειτα όλοκήρης ή μακροσκελής πρότασις του Εισαγγελέως ήτις συνελάμβαν:

106.664.10. Έκ τούτων έδαπάνησε τά κατωτέρω ποσά:

1ον) Πληρωμή προς διαφόρους όφειλόν προκατόν του δι' άφρανή σιτηρών, μισθοίς και έννομις άποδοχών και άγορών πάκτων κλπ. δραχμ. 4.133.35.

2ον) Άγορά άναγκαζόμενων πραγμάτων διά την Νομαρχίαν και την άρμόδιον τήν γορφήν αυτής, και την εν γένει έξωστρέφειν της παροίας και έθνικήν δράσιν δραχμ. 31.873.

3ον) Δαπάνη έξωστρέφειν της άξιοπρεπείας του Κράτους εις τά όμματα των συμμάχων δραχμ. 3.000.

4ον) Οικονομική ένίσχυσις του Λήμου Έδέσσης και των πατριωτικών όργανώσεων και σωματείων και της δημοσίας και δημοτικής έκπαίδευσως Έδέσσης δραχμ. 21.803.80.

5ον) Βελήματα άπορών κατοίκων Έδέσσης Έλλήνων και Όθωμανών, και Έλλήνων προσφύγων Μοναστηρίου κατά την θανατηφόρον επιδημίαν της Γρίπης, και ύποτροφίαν μαθητών κλπ. δραχμ. 5.241.

6ον) Δαπάναι άλευροποιήσεως μισθοί άποδοχών και έξοδα στρατιωτικόν άποστολικόν της περιούλογής σιτηρών εις τας άποδοχάς του Μύλου και των Τραπεζών δραχμ. 7.850.60.

Αί δαπάναι αταί άποκλείουσιν έντελώς την ιδιότητάν του κατηγορουμένου, άναμφότως δέ ευγενή ύπήρξαν τά ελατήρια αταί και δταν άκόμη δέ αταί ήγρόσανται άποκρίσιν έπ' όνόματι του Δημοσίου προς άξιοπρεπείαν έμφανίον του Νομάρχου Πέλλης κλπ.

Έρευνήσασθαι ήδη τους σκοπούς ους έπεδίωκεν ό κατηγορούμενος. Έν τή περιφέρειά Έδέσσης καθ' όν χρόνον ύπηρετεί έκεί ό κατηγορούμενος, ύπήρχε πλήθος σωματικών στρατευμάτων λόγω του διεξαγομένου πολέμου. Η διαρκής αταί και αί χρειαί των ένένων των άναγκών της έκπαιδεύσεως του Νομάρχου, ως του άνωτέρου δημοσίου λειτουργού και άναπληρωτού της Κυβερνήσεως, μετά των στρατιωτικών άρχηγών: «Ινα δινηθή όσος και διατηρήσιν φιλικάς σχέσεις μετ' αταί, αξιοπρεπέστερον δέ και μετά μέζονος κόρους έκπληρώσιν την άποστολήν αταί, είχαν άνάγκην έμφανίσσεως ιδιαιτερώσεως αταί μεζονας δαπάνας άποδοχών των χορηγουμένων υπό του Κράτους. Έπομένως προβαίνον εις την παροχήν αταί και άγοράν άποκρίσιν, και εις δωρεάν ύδω των Γάλλων όφρανον πολέμου, έννηργει όπως καταστήσι έαυτών, ως άντιπρόσωπον της Κυβερνήσεως, έγκυρότερον, και έντενές έπιτυχόν του πολιτικού σκοπού της έντενείας και του σεβασμού εκ μέρους των ξένων προς τό άνωτέρου του κρατικού όργανον, πράγμα δπερ άντιλάμβαν τάς της Έλληνικής Πολιτείας και καθίστα όρατότερον τόν τότε διεξαγομένον πολιτικόν άγώνα. Διαφορον άλλ' έξ ίσου πολιτικόν σκοπόν έπέδιωκεν ή δωρεά πούς την πάλιν Έδέσσης, τό Γορνάσιον αταίς κλπ. Ητο άνάγκη οι πληθυσμοί της περιφέρειας έκείνης εν μέσθ τόνσιν άλλω μόνον στοιχείον να διατηρήσιν την άγάπην προς την Έλληνικήν Πολιτείαν και να ύποκαυθή τό έθνικόν αταίς φρόνημα.

Μία δωρεά προς την πάλιν Έδέσσης: και τό Γορνάσιον αταίς άναμφότως ήτο ίσχυρισμός μόνον προς έπιτυχία του άνωτέρου σκοπού, σκοπός ό όποιος προήλως ήτο πολιτικός. Τούτ' αταί λεκτέον και διά τας άλλας δαπάνας τας άναφερόμενας υπό του Νομάρχου, διότι και αταί, έξαιρέσει των δι' έπιστολικούς σκοπούς όν ή διάθεσις έτελέτο εν δικαιοματι, δύνανται ν' άναγνώσθι εις μίαν των όνομασθεισών κατηγοριών των διαπανών διά πολιτικούς σκοπούς, άποκλείουσιν τόν ιδιότελον διατίεσιν του κατηγορουμένου.

Ός προς τό άδικημα της άπαστας του άθροον 184 τούτο δέν ύπάρτατο νομικός, διότι έδει τά βιβλία άπερ έκρατούντο να είχαν όρισθή διά νόμον ή διατάγματος ή επί τέλους ύπογεγραμμένη διαταγή, αλλά τούτοισι όριμοι δέν έξεδόσαν ένφ έξ άλλω ούδόως ένδεικνυται και ότι ύπεξήχθησαν έγγράφα παραστατικά έσόδων προς κάλυψιν έκλήματος.

Διά την τριτην κατηγορίαν της έκβιάσεως ουδέν άπολύτως στοιχείον προσκομίσθη διά τόν κατηγορούμενον Νομάρχην.

Ός τεταρτήν κατηγορία άπρηγέθη κατά του Νομάρχου επί παραβίασε καθήκοντος ως μεροληπτικός χορηγόντος έπιστολικά είδη.

Διεξελθόντες γ' άνωτέρω τά του άδικήματος της ύπεξαιρέσεως άπεδοκίμεν την όλην ένεργείαν του Νομάρχου ουχι εις ταπεινά ελατήρια, άλλ' εις έλαφρότητα ήν έδειξε προνοών περί του κοινού συμφέροντος. Η βεβαιώσις αταί άντίκειται εις την παραδοχήν του δόλου του παραβάτου του καθήκοντος.

Άπαλλάσσοντες τόν κατηγορούμενον Νομάρχην δέν δικαιούμεθα να έπιληθώμεν της έρευνής της ευδύνης των λοιπών κατηγορουμένων ύπαγομένων εις την κοινήν διαδικασία και δέον έντενέθω να κηρυχθή τό Συμβούλιον άναμνηστικόν όπως έπιληφθή αταί.

Επί τούτοις προτείνω: Να παύση πάσα πινική διαδικασία κατά τόν Παναγιώτου Κ. Τσιτσάκια γεννηθέντος έν Ποταμώ των Κυθήρων κλπ.

Να κηρύξη έαυτό και τας παρ' αταί άνακριτικές άρχας άναμνηστικώς προς άναμνησιν και έκδοσίαν των κατηγοριών κατά τόν Κ. Χλαμπά, Γ. Καλοκαιρινό, Χρ. Ντάγκαι και Χρ. Στοιγαννίδη διά τας αταίς ως άνωτέρω πράξεις.

Έν Θεσσαλονίκη τη 23 Μαρτίου 1923

Ο Εισαγγελέως Έρετών. Ιωάννης Παταγαννοπούλος.

Άκούσαν αταί και προφορικώς και είτα άποχρημάσαντες.

Ιδόν την Διοκρίσιν

Σκεπθόν κατά τόν Νόμον

Επειδή λίαν όρθός και συμφώνως με τά της διεξαγωγής άνακρίσεως προκύπτουτα περτωτικά διετυκώθησαν εν τή προτάσει του Εισαγγελέως τότε ισχυρισμόν της ύποθέσεως: κλπ. κλπ... και λίαν όρθός κατέληξε ή έν λόγω πρότασις όμοιήσας ως άκριβές τό όπό τό κατηγορουμένον Νομάρχου παρουσιάζον έν άμα της ές της θέσεως του μεταθέσεως: προς τόν δικαστήν τόν Νομάρχην Σταματίου περίσσευμα της έν λόγω διαχείρισής του ές έκαστον χιλιάδων και πλέον δραχμών κλπ.

Επειδή λίαν όρθός έπίσης εκρήθη εν τή προτάσει του εισαγγελέως και της διεξαγωγής της άνακρίσεως προέκυψε, και τό Συμβούλιον τουτε έπίσειθι ότι ή έν λόγω διεύθυνσις του έπιστολικού του Νομού Πέλλης καθ' ήν ό κατηγορούμενος διεχειρόσθη σημαντικά χρηματικά ποσά, και καθ' ήν άπέμεινε αταί τό ως είρηται περίσσευμα τόν έκάτο χιλιάδων δραχμών ουδέναι προέκυψε ένδειξις ότι ό κατηγορούμενος ένοσφίσθη ολονότι χρηματικών ποσών εν τώ ως είρηται περίσσευματι της χορηγούμενης, καταπαλάσεως, παρακρατήσεως τουτε προς ίκανοποίησιν άτομικών αταί άναγκών, και τάς τούτων άπό τής άποφάσεως αταίς ή διαχείρισίς του ύπήρξεν έντιμος και άμεμπτος... κλπ.

Έκ τού συνόλου των άνακρίσεων, της άπολύσεως του κατηγορουμένου και των προσκομίστων αταί άποδείξεων άποκρίσινται έλαφρότης ότι ό κατηγορούμενος Νομάρχης έδαπάνησε τάς ως είρηται ποσών ως έξής:

Διά την έπίταξιν και εν γένει λειτουργίαν του Γορνάσιου Έδέσσης και της Πρακτικής Σχολής Θάλεσσιν τά όποις είχαν παύσει λειτουργείν. Διά την έπίταξιν των κατωτέρω σχολείων άτίνα και ταύτα είχαν παύσει λειτουργείν. Διά την έπίταξιν των ολιγών της Νομαρχίας ή όποις εύρίσκατο έσπευσμένη παύσει έπίταξιν και είδων χορηγείν. Διά την άφορμήν πούτων ολιγομένων Όθωμανών κατά τας έσπράς των. Διά την άφορμήν Όθωμανών και Ρωμανικών σχολείων. Διά την άφορμήν των Έλλήνων προσφύγων του Μοναστηρίου έλλειψας υπό τόν Σέρβον διατεφερόμενων. Είς την δημοσίαν σήματα προσκόπων εκ των μαθητών και μαθητριών των σχολείων. Είς άποστολήν 1000 δραχμών προς τόν Γάλλον δικηγόρον των έμπεδων Έδέσσης, διά τά όφρανα των πολέμων τέκνα των Γάλλων. Είς άγοράν άποκρίσιν προς χρήση της Νομαρχίας, και διάφορα ποσά προς άγοράν έλληνικών έπιγραφών καταστημάτων, και προς προσφοράν τούτο εις τους δικηγόρους των συμμάχων κρατών. Είς άφορμήν οικονομικήν των έλλήνων της Νομαρχίας ολίγες ύπηρεσιον λόγω της άκριβείας. Είς άφορμήν των άπορών ολιγομένων της πόλεως Έδέσσης κατά την θανατηφόρον επιδημίαν της Γρίπης, προς άγοράν γάλακτος και λοιπά. Είς οικονομικήν ένίσχυσιν του Λήμου Έδέσσης εκ δεκαπέντε: χιλιάδων δραχμών κλπ. κλπ.

Έρευνήσασθαι, ποιά τά ελατήρια άτίνα παρ' αταί τόν κατηγορούμενον Νομάρχην να παροχοποιήσιν τάς ως είρηται ποσάς εις τούτους. Ποιοί ήσαν αταί οι τούτοι, και τέλος εάν ή πρόθεσις του κατηγορουμένου διατεφερόντος την παροχοποίησιν ταύτην ήτο να καταστήση πλουσιωτέρους τους τούτους επί ζημία τοδήμωσις, ή μήπως ή πρόθεσις του κατηγορουμένου ήτο όπως διά τόν παροχοποίησιν όφελγη ήτο τό Δημόσιον έμέσως και διαφοροτρόπος:

Όπως εν τή άπολογία του και λίαν παραστατικώς έκθέτει ό κατηγορούμενος, και όσας εκ τού συνόλου της άνακρίσεως προκύπτει, ή τοπική έρεσις του ως Νομάρχου κατά τόν Νοέμβριον του 1917 συνέπεσε με την υπό τόν συμμάχον δυνάμειν και την υπό τόν ύποχωρούντων Σερβικών στρατευμάτων και πληθυσμών κατοχήν όλοκήρης της Μακεδονίας και ιδιαιτέρως της περιφέρειας της Νομαρχίας Πέλλης.

Έν τή πύλει της Έδέσσης ύπήρχεν ό κεντρικός Σταθμός έμπέδων κρημάτων Γαλλικού και Ιταλικού στρατού, έγκαταστάσεως Νοσοκομείων Άγγλικών και του έμβροτού Άμερικανικού Σταυρού. Εκ της κοιταγής σωρούς πληθυσμών και στρατού έπικρολύθησαν αταίς έπίταξιν υπό τόν στρατιωτικόν Διοικήσαν των Συμμάχων των ολιγών των πόλεων σχεδόν τόν Δημόσιον ύπηρεσίαν, καταστράφησαν εν αταίς έπίταξιν, άποτέλεσμα δέ τούτων ήτο τό κλείσιμον των πλείστον των έλληνικών σχολείων, του Γορνάσιου, της Πρακτικής σχολής Θάλεσσιν, των Όθωμανικών και Ρωμανικών σχολείων.

Έντός σαθρού και πεσολογιμένου κτιρίου είναι έστειρημένα τά γραφεία της Εισαγγείας, της Έπείρας, του Ειρηνοδίκου, και της Νομαρχίας ή όποις τελευταία εύρίσκατο σχεδόν άνευ έπίταξιν δίδουσα μίαν αξιοθρόνην εικόνα του κρατικού κόρους εις τους έπισκεπτομένους ταύτην άρχηγους των ένένων κρατών. Στρατός έλληνικός δέν ύπήρχεν έκτός έλατρίων χωροφυλάκων. Η όπης της πόλεως είχε χάσει την έλληνικήν αταίς μορφήν. Πάσα αί έπιγραφαι των καταστημάτων ήσαν σερβικά. Αί διάφορα έξανα και έχρησιμα προπλάσιν άφύλακτοι, οι δέ εκ Μοναστηρίου πρόσφυγες Σέρβοι ύπάρχου άλλ' έλληνες την ψυχην εύρισκόντες εις την έσπρήν ένδειαν της Σερβικής Κυβερνήσεως: άδυνατούσις να έπαυκρή εις την διαστροφήν των.

Υπό τούτοις συνθήκας, και τοιούτο περιβάλλον εύρεθείς ό κατηγορούμενος Νομάρχης έδωκε έρεσις ως καθήκον του και ως δημοσίον ύπαλληλου και ως Έλληνας προς άνοψισιν του έκπεσόντος κρατικού κόρους και γοήτρου, να έλθη άφωρος εις τους ύποκρίνοντας πληθυσμούς, να έκαταφύγη την ένένουσιν των σχολείων, να καταστήση αξιοπρεπέστεραν την έμφάνισιν του Νομαρχιακού καταστήματος ως και την παροχίαν αταίς ως Νομάρχου, να έλθη άφωρος εις τόν ως πληρή ένδειαν εθιμοκόμον Λήμιν, τέλος να διαπανή διαφορά μικρά ποσά προς σσφρξιν των φιλικών δεσμών προς τους Διοικητάς των έμπεδων τμημάτων των ένένων κρατών.

Ταύτα ύπήρξαν τό ελατήρια ένεκα των όποιων ό κατηγορούμενος Νομάρχης έδαπάνησε άφείδως εκ τού ως είρηται εις χείρας του εύρισκόμενου ύπολοίπου. Αλλά εν τούτοις περτωτικώς είνε δυνατόν να ύποστηρίχθι ότι ή πράξις αταί του χρησιμοποιούσεως κατά τόν ως άνω άναφερόμενον τρόπον τά εις χείρας του εύρισκόμενα χρημάτα του Δημοσίου προς άνοψισιν του Κρατικού γοήτρου και κόρους: διά της άγοράς των ως είρηται έπίταξιν, ατομικών κλπ. άτίνα παρ' αταίς εις την κυριότητα του Δημοσίου, και διά της ένεργείας διαφόρων παροχών προς ύποστήριξιν προσφύγων και ένδωσιν, είνε δυνατόν να ύποστηρίχθι ότι αί πράξεις αταί του κατηγορουμένου Νομάρχου άποτέλουσιν την υπό τόν άρθρον 394 Πον. Νόμου διακατανομήσιν παραχόγων εις άλλους έπί δικαιοματι ίσοκρίτους: Τούτέστιν ότι αί πράξεις αταί του Νομάρχου έχουσιν εν έαυταίς την δολείαν προαίρεσιν της ιδιοποιήσεως των διατεφερόμενων αταί χρημάτων:

ΕΠΕΙΔΗ

Ές όλον των άνωτέρω περιστατικών προκύπτων εκ της έρευνήσεως άνακρίσεως τό Συμβούλιον τουτε έπίσειθι ότι αί υπό του Νομάρχου ένεργηθείσας ως είρηται διαθέσεις των διατεφερόμενων αταί χρημάτων άνηκόντων εις τό Δημόσιον, είτε προσορισμένων διά τας έπιστολικάς ανάγκας του Νομού Πέλλης μη έμμετρησθαι τό κύριον στοιχείον τό συνιστόν τό άδικημα της ιδιοποιήσεως, τούτέστι την δολίαν προαίρεσιν όπως παραγωγή ταύτα εις τρίτους: επί δικαιοματι ίσοκρίτους ούδόως: άποτέλουσι παραβίασιν του αρετικού άρθρου και έπί τούτων δέον ν' άπαλλάξη ό κατηγορούμενος της σχετικής κατηγορίας.

Επειδή όρθός, και διά τούς εν τή προτάσει του εισαγγελέως λόγους εις ός: και τό Συμβούλιον τουτε άναφύεται άπαλλάσσοντες τυγχάνει ό κατηγορούμενος Νομάρχης διά τά λοιπά άδικήματα δι' α κατηγορούμενους όσους, της άπαστας του άρθρου 434, έκβιάσεως και παραβίασε καθήκοντος, ως μεροληπτικός χορηγόντος έπιστολικά είδη, και εν γένει μεροληπτικός διεξαγομένος την όλην ένένουσιν του έπιστολικού, μη προκρινόμενος ένδειξαν εκ της διεξαγωγής άνακρίσεως διά την τούταιν παραβίασιν του καθήκοντος.

Επειδή άπαλάσσεινόν του κατηγορουμένου Νομάρχου τό Συμβούλιον τουτε ουδέναι έχει άποδοτικότητα όπως έπιληφθή παρατίετος της έρευνής των λοιπών κατηγορουμένων ύπαγομένων εις την κοινήν διακρίσιν δέον έντενέθω να κηρυχθή τό Συμβούλιον τουτε άναμνηστικόν.

Διά τας όπας

Άποφαινεται να μή γίνη κατηγορία κατά

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Άρραβάνες

Ο κ. Κώστας Κυρ. Θεοδορακίτης και ή δεσποινίς Ελένη Γ. Φυλίκου ήρριθωνίσθησαν εις Φυλίκινα.

Ο κ. Μηνάς Κοντολέων και ή δεσποινίς Τσαούη ήρραβονίσθησαν εις Βιαράδια.

Γάμοι

Ο κ. Ιωάννης Φατσάς και ή δεσποινίς Μαρία Βιάφου έτέλεσαν εις Βιαράδια τούτους γάμους.

Γεννήσεις

Η σύζυγος του κ. Νικολάου Τ. Τζάνη έγενεν ή Γουδινάνα όθλην.

Η σύζυγος του κ. Γερωνίου Τζάνη έτεκεν εις Άγιον Ήλιαν άρρεν.

Βαπτίσεις

Ο κ. Φώτης Σεμιτέκολος άνεδέξατο τό άγοράκι του κ. Κορμά Στάβρου όνομάς αταί Σταματίαν.

Η κ. Χρυσούλα Κασσιμάτη άνεδέξατο τό άγοράκι του κ. Γερωνίου Τζάνη όνομάς αταί Παναγιώτην.

Η κ. Γρηγορία Παναγ. Κορωναίου άνεδέξατο τό θυγάτριον του κ. Γ. Κορωναίου όνομάς αταί Εφορσινίαν.

Ο κ. Έμμανουήλ Μιχ. Καρατζάς κηρύμπος εν Πειραιεί, άνεδέξατο εκ της κολυμβήθρας τό χαριτωμένο άγοράκι του κ. Νικολ. Σκοπελίτου όνομάς αταί Άχιλλέα. Είς τούς γονείς και τόν άνδοχρον ευχόμεθα να τους ζήση. Α. Τ.

Θάνατοι

Άπεβίωσεν εν Αθήναις ή συμπολίτης Κροσά Κορμά Λιβαδίτη εις ηλικίαν 75 έτών.

Άπεβίωσεν εν Αθήναις ή σύζυγος του συμπολίτου κ. Χαρ. Κουλεντιανού, Μαρία έγκαταλείψασα πολυμελή οικογένειαν.

Άπεβίωσεν εν Κεραμο

(Ἐκ τοῦ Πρατηροῦ Πειραιῶς)

ποῦ ἔκαμε εἰς βάρος του, ἐνθ' ὃ κ. Κοντολέων καὶ κ. Πώπ οἱ δύο συνήγοροί του εἶχον ἀλλοῦ χροῖα.

— Καλὰ, τὸν ξαναφωτῶ ἀμείλιτος ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου. Ἀφοῦ τὴν ἐπιστολὴν δὲν τὴν ἔγραψε, ὡς λέει, ὁ Μαλάνος, γιατί δὲν τὸν παρακαλοῦσε καὶ σὺ νὰ σοῦ δώσῃ ἐπὶ ἐπιστολῇ ὅπως αὐτὴ ἔδω;

— Ὁ κατηγορούμενος εὐφραίνεται ἐν ἀμνηνίᾳ τῇ ὅτι ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἀνυπόστατον αὐτὸ ἐρώτημα τοῦ κ. Προέδρου ἐσιώπησεν. Κατόπιν ὁ κ. Πρόεδρος διέκρινε τὴν συνεδρίασιν διὰ τὴν ἡμ. μ. ὥραν τῆς μεθαυριανῆς Δευτέρας.

— **Ἡ ὑπεράσπις τοῦ κατηγορουμένου.**
— **Ἡ καταδικὴ τοῦ συκοφάντου.**
— **Ἡ ἐντύπωσις εἰς τὸ ἀκροατήριον.**

Ἡ διαδικασία ἐπαναλήφθη περὶ τὴν 6 μ.μ. ὥραν τῆς Δευτέρας. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν δικηγόρων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ τὴν ἐπὶ τὸν νόμον στήριχθῆσαν ἐπιχειρηματολογίαν κατ' ἑν, ἐφ' ὅσον ὁ κατηγορούμενος ἐπέδωκε νὰ διέλθῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ μηνυτοῦ καὶ νὰ δυσφημίῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τοῦ ἀρμόδιου ἥτο νὰ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν τὸ Πλημμελειοδικεῖον, ὁμύλησαν οἱ συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου ἀναπτύξαντες ἐνστάσιν περὶ ἀναβολῆς τῆς δίκης. Ὁ ἐκ τῶν δικηγόρων κ. Κοντολέων δυσσταζὼν νὰ ὁμύλησῃ διότι ἐγγόριζε ποίας ἀπαντήσεως θὰ ἐλάμβανε ἀπὸ τὸν μηνυτὴν, ἀρῆκε τὸν κ. Πώπ, νὰ κάμῃ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου. Ἀφοῦ δὲ ὁ κ. Πώπ ὁμύλησε περὶ ἀρθρογραφίας τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθῆρων» ἐναντίον τῆς Χώρας, καὶ περὶ τὸν γενναῖον (sic) καὶ ἐπιφανῶν, καὶ ἀνὰ τὸ πανελλήνιον γνωστὸν ἀνδρῶν τῆς — δηλαδὴ τὴν πασιγνώστου κατ' ἡμᾶς καταστροφῆς τῆς «Ἑλλάδος καὶ πρωτεργατῶν τοῦ δράματος τοῦ Σαγγαρίου καὶ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς» — ἐκείσε τὸν λόγον του, μὴ μίαν θεατρικὴν κατάθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον ἐνδὲς ἀντιγράφου ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετών Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ ὁποῦ εἶχε διαταχθῇ ἡ κράτησις τοῦ τότε Νομάρχου Ἐδέσσης κ. Τσιτσιλίαν διὰ διαχειριστικὰς τάχα ἀνωμαλίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του. Ἀνυστῶς διὸς διὰ τὸν κ. Πώπ καὶ τοὺς χωρατῆς ἀκροατὰς τὸν, τὸ δικαστήριον ἐληροφροσῆθαι πάλαντα διὰ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ὑπάρχει πανηγυρικώτατον ἀπαλλακτικὸν βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετών Θεσσαλονίκης ὑπὲρ τοῦ κ. Τσιτσιλίαν διὰ τὸ ὁποῖον τιμὴν καὶ ὑπερηφανείαν ὁ μηνυτὴς ἠσθάνει, διότι ἀφαιρᾷ ἐνεργείᾳ του εἰς στιγμὰς ποῦ τὸ ἔθνος ἠγωνίζετο τὸν μέγα θῶνα τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως του.

Τέλος μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πώπ, τὸ δικαστήριον ἐκήρυξε περαιωθεῖσαν τὴν διαδικασίαν, ἐκρίνεν ἐναντὶ ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδικασίν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἀπέκρινε πᾶσας τὰς ὑποβληθείσας ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἐνστάσεις περὶ ἀναβολῆς καὶ ἀναρμοδιότητος. Κατόπιν ὁμύλησεν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὅτις ἐξήτει τριήμερον φυλάκιον διὰ τὸν κατηγορούμενον καὶ τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς πρόστιμον. Μετ' ὃ τὸ δικαστήριον συσκέφθη, ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του διὰ τῆς ὁποίας καταδικάσει τὸν κατηγορούμενον ὡς συκοφάντην Ἰωάννην Καλοκαυρὶνὸν εἰς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν φυλάκιον, καὶ εἰς πεντακοσίας δραχμὰς διὰ ψυχικὴν ὀδύνην.

Ἡ ἐκ τῆς καταδικῆς τοῦ συκοφάντου ἐντύπωσις εἰς τοὺς ἀκροατὰς τῆς δίκης φίλους τοῦ κ. Στάη καὶ τοῦ ἀνεμοῦ τοῦ Γιαννάκη, καὶ εἰς τοὺς χωρατῆς ἐν γένει αἰτίες ἀνέμενον νὰ πανηγυρίζουν τὴν ἀδωσίαν, δὲν ὑπῆρξε βέβαια εὐχάριστος. Καταφανὴς δὲ ἦτο ἡ θλίψις τῶν διὰ τὸν κ. Πώπ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀνέμενον ἠρημύβους. Ἀλλὰ τὸ περισσότερο ἠθέλησαν νὰ τοὺς κάμῃ ὁ ἄνθρωπος.

Ὅσον διὰ τὸ ἀμερόλητον ἀκροατήριον, ἡ ἐντύπωσις ἦτο ἐξαιρετος. Κυρίως δὲ, ὅλοι ἐξετίμησαν τὸν ἐξαίρετον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου διηύθυνε τὴν ὕλην διαδικασίαν τὴν ὁποίαν ὄντως ἐκάρησε εἰς τὸ ἀρμόδιον ὕψος τῆς θαλάσσης Δικαιοσύνης.

ΔΡΕΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Ὁ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ἐγκριτος συμπολίτης καὶ ἐργοστασιαρχὸς οἰνοπνευματῶν κ. Π. Ξενίδης, ἀπέστειλε πρὸς τὸν βουλευτὴν μας κ. Π. Τσιτσιλίαν δραχμὰς δύο χιλιάδας ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου συνωδύσας αὐτὰς διὰ τῆς κατωτέρου ἐπιστολῆς:

Ἡράκλειον 1 Ἀπριλίου 1931

Ἀξιότιμε κ. Τσιτσιλίαν

Ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν πρόδον τοῦ τόπου τῆς γεννηθείας μου παρακολούθῃ τὰ διὰ τῆς ἐφημερίδος «Φωνῆ τῶν Κυθῆρων» γυροφόρῳ καὶ μετ' εὐχαριστίας βλέπω τὰ ἐπιτελεθέντα καλὰ χάρις εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ δραστηριότητας ἐνεργείας σας διὰ τὰς ὁποίας θερμῶς σὰς συγχαίρω.

Σὰς ἐσόμεναις ἐπιταγῇν τραπέζης Ἀθηνῶν ὑπ' ἀριθμ. 3210 ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων μικρὰν συνδρομὴν μου διὰ τὸ ὑπολειπόμενον τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου—Ἀρναυτιδίων, καὶ διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεις.

Π. Ξενίδης

Πρὸς τὸν εὐγενὴ δωρητὴν ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Διακοφτίου ἐξέφρασε δι' ἐπιστολῆς τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὰς πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα αἰσθηματῶν του.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ ΚΕΡΑΜΩΤΟΥ

Τὸ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀθηνῶν Συμβούλιον τῆς ἐπαρχικῆς ὁδοποιίας κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 21ης Μαρτίου ἐ. ἐ. ἐνέκρινε τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τρεῖς χιλιάδων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς καὶ νῦν τῆς Καρβουνίδων διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὑπὸ τῶν κατοίκων κατασκευασθείσης διὰ προσωπικῆς ἐργασίας καὶ ἐράνων γεφύρας Κερματωῦ. Ἐπειδὴ ἔμως ἐλῆξε τὸ οικονομικὸν ἔτος τοῦ Συμβουλίου τῆς ὁδοποιίας δὲν ἐχορηγήθη τὸ ποσὸν αὐτό. Διὰ νὰ χορηγηθῇ δὲ ἐκ νέου θέον ἡ καὶ νῦν τῆς Καρβουνίδων νὰ ἐπανελθῇ δι' αἰτήσεως τῆς νέας πρὸς τὸ Συμβούλιον, πρᾶγμα τὸ ὅλον ἢ ἀσπύχθῃ βελτίως ἢ καὶ νῦν νὰ πρᾶξῃ. Ὡς δὲ γνωρίζομεν ὁ κ. Νομάρχης καὶ τὸ συμβούλιον εὐχαρίστησε ὅτι ἐγκρίνουν καὶ πάλιν τὸ ποσὸν αὐτὸ τὸν ἀποπεράτωσιν διὰ τῆς ἀποπερίτῳ τῶν κατοίκων ὡς ἀπὸ ἔργου.

ΑΛΛΟ ΑΠΑΛΛΑΚΤΙΚΟΝ ΒΟΥΛΕΥΜΑ

Τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς δι' ἐκδοθέντος ὑπ' αὐτοῦ βουλεύματος ἀπέλυσεν τὸν συμπολίτην κ. Παν. Κασσιμάτην Καλούαν πῆσης κατηγορίας, διὰ τὴν γενομένην διδὸν ὑπ' αὐτοῦ κλοπὴν πεντακοσίων δραχμῶν ἐκ τοῦ κωδικοῦ τῆς Μονῆς Μυρτίδιον ἢς τυγχάνει ἐπίτροπος. Κατόπιν τοῦτο ὁ κ. Κασσιμάτης θέλει ζητήσει, ὡς πληροφροσύμενος, τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ προσφάτως καταδικασθέντος διευθυντοῦ τοῦ γνωστοῦ τυπογραφικοῦ ὁστικ' ἐπ' ἀναλήψιν διευτυπῶσιν τὴν διδὸν τοιαύτην πρᾶξιν χωρὶς νὰ ἔχη οὐδεμίαν ἀποδείξειν.

Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΟΥ ΒΑΡΥΠΑΤΗ

Ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου Χώρας Βαρυπάτη προσφυγὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου διὰ τὴν ἄσυν τῆς φορολογίας, τῆς ἐγγυώρις περιουσίας, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ ἐκδικασθῇ χρεὶς ἐνὸς τῶν τῶν Συμβουλίου, ἀνεβλήθη διὰ τὴν 3ην Ἰουνίου.

ΑΙ ΔΙΑΔΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Ὁ ἐν Ἀθῆναις συμπολίτης δικηγόρος κ. Γεώργ. Στρατηγὸς ὁμύλησε ἐνώπιον πολυπληθοῦς κυθηριακοῦ ἀκροατηρίου καὶ ἔξενον, περὶ τοῦ Ἰνδοῦ δημοσυνετακτοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἰδρυτοῦ δημοτικῆς Βουλῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας του. Τὸ θέμα ἐπαγωγὸν καὶ ἐνδιαφέρον, ἐχειρίσθη ὁ ὁμύλητῃς μετὰ πολλῆς γνώσεως δι' ὃ καὶ ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀκροατῶν του.

— Ἐπίσης ὁ καθηγητὴς τῆς λατινικῆς κ. Ἐμμανουὴλ Κοντολέων ὁμύλησε ἐνώπιον πυκνὸν ἀκροατήριον Κυθηρίων καὶ ἄλλων, περὶ κυνηγίου διεξελθόν τὸ θέμα του μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐγλωτίαν ἀποσπᾶσιν ἐν τέλει θερμὰ συγχαρητήρια.

— Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ι. Κούμαρης πρωτοβουλία τοῦ Φιλελευθέρου Συλλόγου Κυθηρίων ἔδωκε διάλεξιν χάριν τῶν Κυθηρίων εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας μετὰ θέμα: «Ἐνα βλέμμα εἰς τοὺς προγόνους τοῦ ἀνθρώπου». Ὁ διακεκριμένος ὁμύλητῃς ἀνέπτυξε ἐπὶ δίσκων περιτοῦ τὸ θέμα του ἐνὸς πληθούσης αἰθούσης ἀκροατῶν παρουσιάζων πρὸ αὐτῶν διάφορα ἐκμαγεία κρᾶνιον καὶ ἄλλων τμημάτων ἀνθρωπίνων σκελετῶν καὶ εἰκόνας τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἐμφανίσεώς του. Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Κούμαρη ἦτο ἥριστη καὶ μετὰ ἀρετῶν χροῦμο ἔλῃξε ἐν μέσῳ θερμότητος χειροκροτημάτων τὰ ὁποία ἠκολούθησαν ἐξ ἴσου θερμὰ συγχαρητήρια.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἰδὼν οἱ συμπολίταις μας τὴν ἐξυπηρετήσιν τῆς συγκοινωνίας τῶν διὰ τοῦ ταχυπλοίου καὶ καλοτάξιδου ἀτμοπλοίου «Νικόλαος Κ.» τοῦ ἐφοπλιστοῦ συμπολίτου μας κ. Κατράκη, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐξυπηρετήσιν καὶ τῆς ἀγόνου γραμμῆς Καφαλίου. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ διὰ κυθηριακῶν ἀτμοπλοίων ἐξυπηρετήσεως τῆς συγκοινωνίας μας ἵκανοποιεῖ πλήρως τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ μάλιστα ὅταν αὐτὰ ἐξυπηρετοῦνται παρὰ τοῦ κ. Κατράκη τοῦ ὁποῦ εἶνε γνωστὴ ἡ πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα ἀγάπη.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἀδὲφ προηγουμένων αἰτίων ὁ συμπολίτης Διον. Τριάρχης ἐπυροβόλησε τὸν ἐν Ἀθῆναις γνωστὸν χρηματιστὴν ἀδελφόν του Δημήτριον Τριάρχην ὃν καὶ ἐτραυματίσεν ἐπιπολαιῶς εἰς τὸν δεξιὸν ἀγκῶνα καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα. Ὁ τραυματισμὸς ἐγένετο περὶ τὴν 8ην μ.μ. ὥραν κατ' ἑν σάγην ὁ παθὼν ἔρχετο τὸ τέρας τῆς ἐδῶ Ἰπποκράτους διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ τραυματισμὸς εἶνε ἐκτὸς κινδύνου.

ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΛΟΓΟΒΕΤΙΑΝΙΚΩΝ

Ἐπὲρ τῆς ἀγορᾶς ὁρολογίου διὰ τὸν ἐν Λογοβητιανικοῖς ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ τοῦ ὁποῦ ἡ παραγγελλία ἐγένετο ἡδὴ εἰς Ἑλβετίαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθῆναις ἐξέχου τεχνίτου κ. Ν. Σιδερῆ, ἐδωρήθησαν ὀνομαστικῶς ἐν Ἀμερικῇ τὰ κατωτέρω

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΩΡΗΤΩΝ

Ἀνδρέας Κομπῆς δολλάρια 40, Θεοφύλακτος 36,50, Κορσῆς Π. Μουλῆς 20, Ἐμμανουὴλ Κορσῆς Μουλῆς 20, Γεωργία Παπαγεωργίου 10, Εὐφροσύνη Ν. Γαβριλῆς 10, Ἀργεμῖνον Ἐμμ. Σοφίος 10, Νικόλαος Ἐμμ. Σοφίος 10, Λεωνίδας Ἐμμ. Σοφίος 10, Κορσῆς Θεοφράστου 10, Μασσαροῦ Σπῆλι 10, Σταυροπούλου 10, Παπαδοπούλου 20, Στέλλιος Φ. Κολέτης 5, Ἐλένη Σ. Κολέτης 5, Δημήτριος Χ. Κομπῆς, Ἰωάννης Χ. Κομπῆς 5, Θεόδωρος Χ. Κομπῆς 5, Παναγιώτης Χ. Κομπῆς 5, Ἀπόστολος Χ. Κομπῆς 5, Στέφανος Πατσῆς 5, Δημ. Κόλιας 5, Ζ. Καραμανίδης 5, Ἀθαν. Γεωργιόπουλος 5, Παναγιώτης Ἐμμ. Σοφίος 5, Θεόδωρος Χλέντζος 5, Βασίλειος Χλέντζος 5, Χαρίλαος Καρβουνίδης 5, Ἰωάν. Π. Μουλῆς 5, Φάνης Νιού Μαρίκ 5, Ρίχας Τσίγας 5, Κων. Τζοῦς 5, Κωνσ. Κοροναῖος 5, Ἰωάν. Π. Πετρούτσος 5, Ἀθαν. Παν. Φιλίππου 5, Θεόδ. Π. Μουλῆς 5, Παναγ. Ζ. Μουλῆς 5, Θεόδωρος Ζ. Μουλῆς 5, Ἀθανάσιος Ζ. Μουλῆς 5, Γεώργ. Ζ. Μουλῆς 5, Παναγιώτης Ν. Δαπόντης 3, Ἐμμαν. Σ. Λυγερινός 3, Δημήτριος Μακρῆς 3, Γεώργιος Κογιαννῆς 3, Ἀναστάσιος Τζήρος 2, Μιτάν. Μεταξάκης 2, Γεωργίος Τραβιᾶς 2, Θεόδ. Πρῶτος 2,50, Θωμάς Κωλέτης 2, Ἐμμ. Πέτρον Κασιμάτης 3, Βασίλειος Κορνήσιος 2, Γεώργιος Βάρδας 2, Γεώργ. Β. Σάμιος 2, Παν. Κ. Σεμιτέκος 2, Σταμάτιος Πέτρο. Σεμιτέκος 2, Παῦλος Σεμιτέκος 2, Κωνσταντῖνος Πετρούτσος 2, Δημήτρ. Ἀντ. Κορνήσιος 2, Ἰωάννης Καλογριανίδης 1,75, Νικόλαος Τσιχλιδάκης 1, Παναγ. Χριστιανός 1, Μαρία Τσουκαλά 1, Ἰωάν. Σίλας 1, Ἀντών. Ἀρώνης 1, Ἀνώνυμος 1, Κωνσταντ. Μίγας 1, Γεώργ. Στάθης 1, Διονύσιος Πούλος 1, Χρήστος Χριστιανός 1, Ρίχας Βασιλειανῆς 1, Κωσταντ. Βαλδάρης 1, Βαλδάρης Δαπόντης 1, Πέτρ. Ν. Δαπόντης 1, Μαρία Παπαγιωργίου 1, Δημ. Ἰωάννου 1, Μαρία Δ. Ἰωάννου 1, Σωτήριος Κολέτης 1, Μιχ. Κωστής 1, Ζ. Ἐλέλις 1, Χρυσόστο. Ὑφαντῆς 1, Γεώργιος Μαργαρίτης 1, Ἰωάννης Μαργαρίτης 1, Ἀντών. Ἐμμ. Κοντολέων 1, Ἐμμ. Ἰ. Πατσῆς 1, Ἐμμαν. Σ. Κασσιμάτης 1, Παν. Ι. Καλλιέργης 1, Γεώργ. Μαυρομμάτης 1, Πέτρος Σ. Κασσιμάτης 1, Νικ. Σεμιτέκος 1, Γεώργιος Κασσιμάτης 1, Ἰωάννης Σ. Βατικιώτης 1, Δημ. Ἀντ. Καλλιέργης 1, Πέτρος Μ. Καλιώτης 1, Ἀχιλ. Ι. Ὑφαντῆς 1, Βασίλ. Χρ. Ὑφαντῆς 1, Μιλῆ Τζόνσον 50 σέντες, Ματῆν Γενάτος 50 σέντες, Βασίλειος Μαυρομμάτης 50 σέντες, Γεώργ. Γεωργιάδης 50 σέντες, Μαρία Πουγατσάκη 50 σέντες, Δημήτρ. Ἀλέξιος 25 σέντες, Ἀπὸ τῆς Ἀγίας Βαρβάρας δολλάρια 8.50. Τόκος τῶν χρημάτων 9.50 δολλάρια. Ἦτοι ἐν ὅλῳ δολλάρια 441.50.

Διὰ τὴν συλλογὴν τῶν δωρεῶν τούτων εἶχε σχηματισθῇ ἐν Ἀμερικῇ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοῦ κ. κ. Ἀνδρ. Δ. Κομπῆν ἐν Γουλιττα, Θεόδωρον Δ. Κομπῆν ἐν Νέξ Γόρ-κν, καὶ τὴν ἐν Νέξ Γόρ-κν κυρίαν Γεωργίαν Σ. Παπαγεωργίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀνευθύνει τὸ κατωτέρω εὐχαριστήριόν τῆς πρὸς ἀπαντὰς τοῦς εὐγενεῖς δωρητὰς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς πάντας τοὺς συντελέσαντας διὰ τοῦ ὁλοῦ τῶν, καὶ τοὺς ἐλθόντας ἀρωγὰς εἰς τὴν ἐκκλήσιν μας πρὸς ἀγορὰν καὶ τοποθέτησιν ὁρολογίου εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ Λογοβητιανικοῦ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ μας πατρίδι Κύθηρα, ἐκφράζομεν τὰς θερμότητας καὶ ἀπείρους εὐχαριστίας μας.

Ἀνδρέας Δ. Κομπῆς, Γεωργία Σ. Παπαγεωργίου, Θεόδωρος Δ. Κομπῆς.

ΝΕΑ ΘΑΛΑΣΣΑ ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΙΑΝΙΚΑ

Εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Καρβῶ Διακοπυλῆς καὶ εἰς τὴν θέσιν Μπελαγιάνην ἐπιμελῆς ἔραστῆρας ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Παναγιώτη Σοφῆ ἢ Πεντάνοσου καὶ Ἀριστέιδῃ Διακοπούλου, κατασκευασθῇ ἑδὸς διὰ δωρεῶν ὅπως μαρτυρεῖ ὁ κατωτέρω κατάλογος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΩΡΗΤΩΝ

Νικόλ. Ἰωάν. Κατακόλης δραχ. 500, Παναγ. Δημ. Σοφῆς 500, Ἰωάν. Γεωρ. Σοφῆς 500, Γεωργ. Γ. Γεωργιάς 500, Ἀριστέιδης Γ. Διακοπούλου 200, Παναγ. Εὐδ. Κρίθαρης 100, Μηνῆς Ν. Τζορτζόπουλος 100, Θεόδωρ. Ν. Τζορτζόπουλος 100, Ζαχαρίας Δ. Σοφῆς 100, Ἰωάν. Ἀντ. Γεωργιάς 100, Μηνῆς Ἀντ. Γεωργιάς 100, Εὐδ. Ἐμμ. Βενάρδος 150, Σαράντος Δημ. Διακοπούλου 200, Δημ. Χρ. Σοφῆς 50, Παναγ. Μ. Μακροπούλου 50, Δημ. Κωμῆς 50, Μηνῆς Βρ. Κρίθαρης 50, Παναγ. Μ. Σοφῆς 50, Κώστας Ν. Μέντης 50, Παναγιώτης Κουρβούλης 50, Δημ. Γ. Κρίθαρης 50, Παν. Ἀντ. Τζορτζόπουλος 50, Χίρρα Χαρ. Σοφῆς 50, Ἐμμ. Χρ. Σοφῆς 50, Κορσῆς Δ. Σοφῆς 50, Δημ. Πρ. Σοφῆς 50, Ἰωάν. Α. Κρίθαρης 50, Νικόλ. Θ. Σοφῆς 50, Χαράλ. Ν. Κορναῖος 50, Ἰωάν. Δ. Διακοπούλου 30, Δημ. Α. Τζορτζόπουλος 25, Παναγιώτης Καραγιάννης 35, Δημ. Ἰωάν. Φέρος 25, Παν. Ἀντ. Σοφῆς 25, Ἰωάν. Α. Σεμιτέκος 25, Ἐλένη Εὐδ. Κορναῖος 25, Ἀλέξης Πολ. Σοφῆς 25, Ἀναστ. Π. Σοφῆς 25, Ἰωάν. Κωσ. Σοφῆς 25, Σταθ. Μαυρομάτης 25, Εὐστάθ. Θ. Σοφῆς 25, Θεόδ. Γ. Καραῖος 20, Ἀναστ. Σοφῆς 20, Νικόλ. Γ. Σοφῆς 15, Γεώργ. Μ. Σοφῆς 15, Παναγ. Ἀναστ. Σοφῆς 20, Δημ. Γ. Κρίθαρης 10, Γεώργ. Ἐμμ. Μαυρογεωργίου 10, Παν. Χ. Κορναῖος 10, Παν. Θ. Ματθαῖος 10, Γεωρ. Ἀθ. Φωταεσκιάς 10, Μαργιῶ Α. Σοφῆς 10, Μηνῆς Ἐμμαν. Σοφῆς 10 ἥτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς 4.415.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Παναγιώτης Σοφῆς ἢ Πεντάνοσος καὶ Ἀριστέιδης Διακοπούλου. Ἡ ἐπιτροπὴ εὐχαριστεῖ θερμῶς πάντας τοὺς ἀνωτέρω δωρητὰς τοῦ ἔργου.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλος εἰς ἐνυπόγραφον ἄρθρον του δημοσιεύσιν εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐργασία», ἀναλύων τὰς γνώμας του περὶ τύπου, ἐγραφε καὶ τὰ κατωτέρω λίαν σημαντικὰ τὰ ὁποία μετὰ ἀληθῆ ἀνακούφισιν ἀπεδέχθη ἡ σφύρων κοινὴ γνώμη. Ὁδερμία δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς ἀποφασιστικότητος ὑπεστήριξε, ὅθι θέσῃ ὁριστικὸν φραγμὸν εἰς τὰς ρυπαρότητας καὶ γυδαρότητας καὶ ὅλας τὰς ἄλλας ἀθλιότητας τοῦ τύπου καὶ ὁποῖαι ἔτεινον εἰς τὸν ἐκ θεμελίων κλονισμὸν τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας:

“ΑΓΩΝ ΖΩΗΣ ἢ ΘΑΝΑΤΟΥ.”

«Διακρίνω—ἐγραψεν ὁ κ. Βενιζέλος—καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ὁποῦ θὰ πρᾶξω καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὅτι εἰμαι ἔτοιμος νὰ δεχθῶ τὴν διαγραφὴν ἢ τὴν ἀναγκαστὴν τροποποίησιν καθὲ διατάξεως, ἡ ὁποία ἀμείσως ἢ ἐμμέσως, ἐγγύθεν ἢ μακρόθεν πληττεῖ ἢ περιορίζει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου.

Ἄλλ' ἐνθ' ἰδὼν τὴν ἐπισημοτάτην αὐτὴν διαβεβαίωσιν, ἐξ ἴσου ἐπισήμως καὶ κατηγορηματικῶς διακηρύττω ὅτι θὰ ἐπιμείνω, ὅπως διὰ τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου ἐξασφαλισθῇ, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ, ὁ κολασμὸς τῶν ἀδικημάτων, τὰ ὁποῖα διαπράττονται διὰ τοῦ τύπου. Διότι τὸ ζήτημα τίθεται σαφὲς καὶ καθαρῶς ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ θὰ καταλυθῇ ἡ κρατούσα ἀσυνδοσία τοῦ τύπου, ἡ ὁποία, τρομοκρατεῖ τὸν χρηστὸν πολίτην καὶ τὸν ἀγαθὸν οἰκογενειαρχὴν, ἡ ὁποία ἐκτὸς καθεμὲραν τὸν δηλητηρεῖ τῆς διαφθορῆς τῆς νεολαίας διὰ τῶν ἀσέμων δημοσιευμάτων, ἡ ὁποία διὰ τῶν συκοφαντικῶν τῆς ἀγωνίζεται νὰ πείσῃ τοὺς ἀπαισθητοὺς, ὅτι ὅλοι, ὅσοι ἀνέχονται τὰ ἀνώτατα ἐξιώματα διὰ τῆς λαϊκῆς ψήφου, εἶνε ἐμὸς καταχραστής, ἡ θὰ καταλυθῇ, λέγω, ἡ ἀσυνδοσία αὕτη, ἡ ὁποία θέτει εἰς κίνδυνον αὐτὰ τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους, ἡ θὰ καταλυθῇ ἡ σημερινὴ κυβερνήσις. Ὁ ἀγὼν τίθεται σαφὲς ὑπὸ τῆς σημαίας κυβερνήσεως, ὡς